

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

24. ledna 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 1999/37/ES – Registrační doklady vozidel – Chybějící údaje v osvědčeních o registraci – Vzájemné uznávání – Směrnice 2007/46/ES – Vozidla vyrobená před harmonizací technických požadavků Evropskou unií – Změny, které mají vliv na technické vlastnosti vozidla“

Ve věci C-326/17,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Raad van State (Státní rada, Nizozemsko) ze dne 24. května 2017, došlým Soudnímu dvoru dne 31. května 2017, v řízení

Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW)

proti

X,

Y,

a

X,

Y

proti

Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW),

a

Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW)

proti

Z,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda sedmého senátu vykonávající funkci předsedy čtvrtého senátu, K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász (zpravodaj) a C. Vajda, soudci,

* Jednací jazyky: angličtina a nizozemština.

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 7. června 2018,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) C. B. J. Maenhoutem, jako zmocněncem, ve spolupráci s M. van Heezikem, advocaat,
- za X a Y C. B. Krolem Dobrovem, jako zplnomocněncem,
- za Z S. J. C. van Keulenem, advocaat,
- za nizozemskou vládu M. Bulterman, M. Noort, M. Gijzen a P Huurnink, jako zmocněnkyněmi,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s F. Meloncellim, avvocato dello Stato,
- za norskou vládu R. Nordeidem a C. Ankerem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi M. Huttunenem a A. Nijenhuisem, jakož i N. Yerrell, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 20. září 2018,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu ustanovení směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel (Úř. věst. 1999, L 138, s. 57; Zvl. vyd. 07/04, s. 351) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2007, L 263, s. 1).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Directie van de Dienst Wegverkeer (RDW) (ředitelství úřadu pro dopravní provoz, Nizozemsko, dále jen „RDW“) na straně jedné a X a Y na straně druhé a mezi X a Y na straně jedné a RDW na straně druhé, jakož i v rámci sporu mezi RDW a Z ve věci rozhodnutí, kterým RDW odmítlo uznat registrační doklady vozidel vydané jinými členskými státy a zaregistrovat tato vozidla v Nizozemsku.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 70/156

- 3 Směrnice Rady 70/156/EHS ze dne 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. 1970, L 42, s. 1; Zvl. vyd. 13/01, s. 44) ve znění směrnice Rady 92/53/EHS ze dne 18. června 1992 (Úř. věst. 1992, L 225, p. 1; Zvl. vyd. 13/11, a. 205) (dále jen „směrnice 70/156“) v článku 2, nadepsaném „Definice“, stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

[...]

- ‚vozidlem‘ každé vozidlo, úplné nebo nedokončené, určené k provozu na pozemních komunikacích, které má nejméně čtyři kola a maximální konstrukční rychlost vyšší než 25 km/h, a jeho přípojná vozidla, s výjimkou kolejových vozidel, zemědělských a lesnických traktorů a všech samohybných strojů,

[...]“

Směrnice 1999/37

- 4 Body 3 až 6 a 9 odůvodnění směrnice 1999/37 uvádějí:

„(3) [...] harmonizace formy a obsahu osvědčení o registraci v jiném členském státě usnadní jeho srozumitelnost a tím napomůže volnému pohybu vozidel registrovaných v určitém členském státě na pozemních komunikacích ostatních členských států;

(4) [...] obsah osvědčení o registraci musí umožňovat kontrolu, že držitel řidičského průkazu vydaného podle směrnice Rady 91/439/EHS ze dne 29. července 1991 o řidičských průkazech [(Úř. věst. 1991, L 237, s. 1; Zvl. vyd. 07/01, s. 317)], řídí výlučně vozidla skupin, pro které má oprávnění; že tato kontrola pomůže zlepšit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích;

(5) [...] jako předpoklad pro registraci vozidla, které bylo předtím registrováno v jiném členském státě, vyžadují všechny členské státy doklad osvědčující tuto registraci a technické vlastnosti vozidel;

(6) [...] harmonizace osvědčení o registraci usnadní znovuuvedení do provozu vozidel, která byla předtím registrována v jiném členském státě, a přispěje k řádnému fungování vnitřního trhu;

[...]

(9) [...] v zájmu usnadnění těchto kontrol zejména k boji proti podvodům a nedovolenému obchodu s odcizenými vozidly je vhodné zavést úzkou spolupráci mezi členskými státy založenou na účinném systému výměny informací“.

- 5 Článek 1 této směrnice stanoví:

„Tato směrnice se vztahuje na doklady vydávané členskými státy při registraci vozidel.

Není jí dotčeno právo členských států používat pro dočasnou registraci vozidel doklady, které nemusí v každém ohledu vyhovovat požadavkům této směrnice.“

6 Článek 2 uvedené směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se:

- a) ‚vozidlem‘ rozumí každé vozidlo vymezené v článku 2 směrnice 70/156/EHS a v článku 1 směrnice Rady 92/61/EHS ze dne 30. června 1992 o schvalování typu dvoukolových a tříkolových motorových vozidel [(Úř. věst. 1992, L 225, s. 72)];
- b) ‚registrací‘ rozumí správní povolení pro uvedení vozidla do provozu na pozemních komunikacích, které zahrnuje identifikaci vozidla a vydání pořadového čísla vozidlu, zvaného registrační značka;
- c) ‚osvědčením o registraci‘ rozumí doklad osvědčující, že vozidlo je registrováno v členském státě;
- d) ‚držitelem osvědčení o registraci‘ rozumí osoba, na jejíž jméno je vozidlo registrováno.“

7 Článek 3 směrnice 1999/37 zní takto:

„1. Členské státy vydávají osvědčení o registraci na vozidla podléhající registraci podle jejich vnitrostátních právních předpisů. Osvědčení sestává buď z jediné části podle přílohy I, nebo ze dvou částí podle příloh I a II.

Členské státy mohou oprávnit subjekty, které k tomuto účelu určí, zejména výrobce, aby vyplňovaly technické části osvědčení o registraci.

2. Pokud je vydáváno nové osvědčení o registraci pro vozidlo registrované před provedením této směrnice, použijí členské státy vzor osvědčení podle této směrnice a mohou omezit náležitosti uvedené v tomto vzoru na ty, pro které jsou požadované údaje k dispozici.

3. Údaje uvedené v souladu s přílohami I a II v osvědčení o registraci se vyjadřují harmonizovanými kódy Společenství uvedenými v těchto přílohách.“

8 Článek 4 této směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice uznává každý členský stát osvědčení o registraci vydané kterýmkoli jiným členským státem pro identifikaci vozidla v mezinárodní dopravě nebo pro novou registraci vozidla v jiném členském státě.“

9 Článek 8 odst. 1 uvedené směrnice stanoví, že členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. června 2004.

Směrnice 2007/46

10 Článek 1 směrnice 2007/46, nadepsaný „Předmět“, stanoví:

„Tato směrnice stanoví harmonizovaný rámec zahrnující správní ustanovení a obecné technické požadavky pro schvalování všech nových vozidel v její oblasti působnosti a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla, za účelem usnadnění jejich registrace, prodeje a uvádění do provozu [v Evropské unii].

[...]

11 Článek 2 této směrnice, týkající se její „[o]blast[i] působnosti“, v odstavci 1 stanoví:

„Tato směrnice se vztahuje na schvalování typu vozidel, jež jsou zkonstruována a vyrobená na jednom nebo více stupních k použití na silnici, a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků zkonstruovaných a vyrobených pro tato vozidla.

Rovněž se vztahuje na jednotlivá schválení těchto vozidel.

Tato směrnice se rovněž vztahuje na části a zařízení určené pro vozidla, na něž se vztahuje tato směrnice.“

12 Článek 3 uvedené směrnice, nadepsaný „Definice“, stanoví:

„Pro účely této směrnice a regulačních aktů uvedených v příloze IV se, není-li v nich stanoveno jinak, rozumí:

[...]

11) ‚motorovým vozidlem‘ motorem poháněné vozidlo, jež se pohybuje vlastními prostředky, má alespoň čtyři kola, je úplné, dokončené nebo neúplné a má nejvyšší konstrukční rychlost vyšší než 25 km/h;

12) ‚přípojným vozidlem‘ jakékoliv vozidlo bez vlastního pohonu na kolech, které je konstruováno a vyrobeno tak, aby bylo taženo motorovým vozidlem;

13) ‚vozidlem‘ jakékoliv motorové vozidlo nebo jeho přípojně vozidlo podle definic uvedených v bodech 11 a 12;

[...]

19) ‚neúplným vozidlem‘ vozidlo, jež vyžaduje ještě alespoň jeden stupeň dokončení k tomu, aby splnilo příslušné technické požadavky této směrnice;

20) ‚dokončeným vozidlem‘ vozidlo, jež prošlo postupem vícestupňového schválení typu a jež splňuje příslušné technické požadavky této směrnice;

21) ‚úplným vozidlem‘ vozidlo, jež nemusí být pro splnění příslušných technických požadavků této směrnice dokončeno;

[...]“

13 Článek 4 odst. 3 směrnice 2007/46 zní takto:

„Členské státy provedou registraci nebo povolí prodej nebo uvedení do provozu pouze těch vozidel, konstrukčních částí a samostatných technických celků, jež splňují požadavky této směrnice.

Členské státy nesmějí zakázat, omezit ani bránit registraci, prodeji, uvedení do provozu ani jízdě na silnici vozidel, konstrukčních částí nebo samostatných technických celků z důvodů týkajících se konstrukčních a funkčních hledisek, na něž se vztahuje tato směrnice, pokud splňují její požadavky.“

14 Článek 24 této směrnice, nadepsaný „Jednotlivá schválení“, stanoví:

„1. U určitého vozidla, ať již jedinečného či nikoliv, mohou členské státy upustit od dodržení jednoho nebo více ustanovení této směrnice nebo od jednoho nebo více regulačních aktů uvedených v příloze IV nebo v příloze XI za předpokladu, že stanoví alternativní požadavky.

Od dodržení ustanovení uvedených v prvním pododstavci lze upustit pouze tehdy, pokud k tomu má členský stát dostatečné důvody.

„Alternativními požadavky“ se rozumějí správní ustanovení a technické požadavky, jež mají za cíl zajistit úroveň bezpečnosti provozu po pozemních komunikacích a ochrany životního prostředí, jež je v nejvyšší možné míře rovnocenná úrovni stanovené přílohou IV nebo přílohou XI.

[...]

6. Platnost jednotlivého schválení je omezena na území členského státu, který schválení udělil.

Pokud si žadatel přeje prodat, zaregistrovat nebo uvést do provozu v jiném členském státě vozidlo, pro které bylo uděleno jednotlivé schválení, poskytne mu členský stát, který schválení udělil, na požádání soupis technických požadavků, podle nichž bylo vozidlo schváleno.

Vozidlu, pro něž některý členský stát udělil jednotlivé schválení v souladu s tímto článkem, udělí jiný členský stát povolení k prodeji, registraci nebo uvedení do provozu, ledaže se může odůvodněně domnívat, že technické požadavky, podle nichž bylo vozidlo schváleno, neodpovídají jeho požadavkům.“

7. Členské státy udělí na žádost výrobce nebo vlastníka vozidla jednotlivé schválení pro vozidlo, jež je v souladu s touto směrnicí a regulačními akty uvedenými v příloze IV nebo v příloze XI.

V tom případě členské státy přijmou jednotlivé schválení a povolí prodej, registraci a uvedení vozidla do provozu.

[...]“

15 Článek 26 uvedené směrnice, nadepsaný „Registrace, prodej a uvedení vozidel do provozu“, stanoví:

„1. Aniž jsou dotčeny články 29 a 30, zaregistrují členské státy vozidla a povolí jejich prodej nebo uvedení do provozu pouze tehdy, jsou-li opatřena platným prohlášením o shodě vydaným v souladu s článkem 18.

Pokud jde o neúplná vozidla, členské státy jejich prodej povolí, avšak po dobu, po níž vozidla zůstanou neúplná, mohou odmítnout jejich definitivní registraci a uvedení do provozu.

[...]“

16 Článek 48 směrnice 2007/46, nadepsaný „Provedení“, stanoví:

„1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s věcnými změnami této směrnice do 29. dubna 2009. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tyto předpisy ode dne 29. dubna 2009.

[...]“

- 17 Článek 49 směrnice 2007/46, nadepsaný „Zrušení“, stanoví:

„Směrnice 70/156/EHS ve znění aktů uvedených v části A přílohy XX se zrušuje [Směrnice 70/156/EHS se zrušuje] s účinkem ode dne 29. dubna 2009, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení ve vnitrostátním právu a použitelnost směrnic uvedených v části B přílohy XX.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XXI.“

Směrnice 2009/40/ES

- 18 Bod 2 odůvodnění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/40/ES ze dne 6. května 2009 o technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel (Úř. věst. 2009, L 141, s. 12) uvádí, že „[v] rámci společné dopravní politiky je žádoucí, aby pro provoz určitých motorových vozidel ve Společenství byly vytvořeny co nejlepší předpoklady jak ohledně bezpečnosti, tak podmínek hospodářské soutěže mezi dopravci v členských státech“.

- 19 Článek 1 této směrnice stanoví:

„1. V každém členském státě musí být motorová vozidla registrovaná v tomto státě a přívěsy a návěsy těchto vozidel přistavovány k technickým prohlídkám v souladu s touto směrnicí.

2. Kategorie vozidel určené k technické prohlídce, frekvence prohlídek a povinně kontrolované položky jsou uvedeny v přílohách I a II.“

- 20 Článek 3 odst. 2 uvedené směrnice zní takto:

„Každý členský stát uzná doklad vydaný jiným členským státem, který uvádí, že motorové vozidlo registrované na jeho území spolu se svým přívěsem nebo návěsem prošlo technickou prohlídkou vyhovující alespoň ustanovením této směrnice, jako by tento doklad vydal sám.“

- 21 Článek 5 písm. a) téže směrnice stanoví:

„Bez ohledu na přílohy I a II mohou členské státy:

- a) stanovit bližší datum první povinné technické prohlídky a případně vyžadovat, aby vozidlo prošlo technickou prohlídkou před registrací“.

Nizozemské právo

- 22 Podle čl. 52a odst. 1 *wegenverkeerswet* 1994 (zákon o provozu na pozemních komunikacích z roku 1994) „RDW vydá osvědčení o registraci, kterým se potvrzuje zápis do rejstříku vozidel s uvedením jména držitele osvědčení o registraci“.

- 23 Článek 25b *kentekenreglement* (nařízení o osvědčeních o registraci) stanoví:

„1. Vlastník nebo držitel vozidla, pro něž požaduje první registraci s uvedením jména držitele osvědčení o registraci a které bylo předtím zaregistrováno v jiném členském státě Evropské unie, předloží část I osvědčení o registraci vydaného v tomto členském státě, a pokud byla vydána, rovněž část II.

2. Registrace s uvedením jména držitele osvědčení o registraci uvedená v odstavci 1 se zamítne, pokud chybí část II tohoto osvědčení, byla-li vydána.

3. Ve výjimečných případech a odchýlně od odstavce 2 může RDW zaregistrovat vozidlo a uvést jméno držitele osvědčení o registraci za podmínky, že příslušné orgány členského státu, v němž bylo vozidlo předtím registrováno, potvrdily písemně nebo elektronickou formou, že žadatel je oprávněn nechat registrovat vozidlo v jiném členském státě.

4. RDW uschová během šesti měsíců registrační doklady, nebo jejich části, které obdrželo a informuje o tom orgány členského státu, jež vydaly osvědčení o registraci, do dvou měsíců ode dne, kdy je obdrželo. Na žádost orgánů členského státu, které vydaly osvědčení o registraci, jim RDW zašle obdržené registrační doklady.“

Spory v původním řízení a předběžné otázky

- 24 X a Y podali dne 14. ledna 2014 k RDW žádost o zaregistrování motorového vozidla do nizozemského rejstříku vozidel a Z tak učinil dne 10. června 2014. Jedno z těchto vozidel bylo vyrobeno v roce 1950 společností Bentley Motors Limited, která na něm vyznačila identifikační číslo vozidla (Vehicle identification number, dále jen „VIN“) B28J0, a v témže roce bylo zaregistrováno v Anglii. Druhé vozidlo bylo vyrobeno v roce 1938 společností Alvis Car and Engineering Company Limited, která na něm vyznačila VIN 14827.
- 25 Na vozidle značky Bentley byly provedeny výrazné změny v roce 2013. Dne 29. října 2013 vydaly belgické orgány osvědčení o registraci týkající se tohoto vozu, které obsahovalo souhrnné údaje. Předkládající soud upřesňuje, že z kontroly tohoto vozidla provedené v únoru roku 2014 vyplývá, že vozidlo má nyní podvozek z modelu Bentley Mark VI, osmiválcový řadový motor Rolls Royce a novou karoserii, která je odlišného vzhledu, po vzoru modelu Bentley Speed Six a že jeho podvozek a hnací mechanismus byly z velké části zachovány. Vzhledem ke změnám provedeným ve srovnání s původním modelem RDW rozhodnutím ze dne 10. února 2014 zamítlo žádost o zápis do rejstříku vozidel, kterou podali X a Y.
- 26 Na základě druhého osvědčení o registraci, které vydal příslušný belgický orgán dne 19. května 2014, podali X a Y dne 4. června 2014 novou žádost o registraci. V dopise ze dne 18. července 2014 RDW oznámilo, že belgickým orgánům byla zaslána žádost o informace. Z odpovědi na tuto žádost vyplývá, že belgické orgány za účelem vydání osvědčení o registraci převzaly původní anglické osvědčení o registraci z roku 1950. Vzhledem k těmto skutečnostem RDW rozhodnutím ze dne 27. srpna 2014 zamítlo druhou žádost o registraci.
- 27 Na motorovém vozidle značky Alvis, pro které bylo vydáno anglické osvědčení o registraci dne 14. října 2013, bylo na základě údajů obsažených v připojených dokumentech vypracovaných výrobcem rovněž provedeno několik výrazných změn. Za účelem rozhodnutí o žádosti o registraci podané Z tedy RDW požádalo o informace příslušný anglický orgán. Posledně uvedený orgán mu sdělil, že registraci tohoto vozidla provedl na základě údajů obsažených v připojených dokumentech vypracovaných výrobcem a na základě fotografií a informací získaných od klubu vlastníků vozidel. RDW kromě toho nemohlo získat odpověď na otázku týkající se údajů o vozidle Alvis, na jejichž základě bylo vydáno anglické osvědčení o registraci. Rozhodnutím ze dne 29. září 2014 RDW zamítlo žádost o registraci Z.
- 28 RDW ve svých rozhodnutích ze dne 10. února 2014 a ze dne 29. září 2014 uvedlo, že zamítlo registraci z důvodu, že dotčená vozidla nejsou proto, že nesplňují technické požadavky stanovené směrnicí 2007/46, „vozidla“ ani ve smyslu článku 3 této směrnice, ani ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice 1999/37, takže naposled uvedená směrnice se v projednávané věci nepoužije. V každém případě, pokud by tato vozidla spadala do oblasti působnosti směrnice 1999/37, má RDW za to, že osvědčení o registraci, která již byla vydána pro uvedená vozidla orgány jiných členských států, nejsou

harmonizovanými osvědčeními o registraci ve smyslu naposled uvedené směrnice, a proto nemusí být na jejím základě uznána. RDW má dále za to, že tato osvědčení neumožňují tato vozidla identifikovat. Konečně by podle RDW dotčená vozidla v jejich současném stavu vůbec nebyla ke dni, kdy získala své první osvědčení o registraci, a to první z nich v roce 1950, druhé v roce 1938, uvedena do provozu a ze skutečností, které má k dispozici, jasně nevyplývá, že tato vozidla získala jednotlivé schválení pro účely takového uvedení do provozu poté, co na nich byly provedeny změny.

- 29 X a Y na straně jedné a Z na straně druhé podali proti rozhodnutím o zamítnutí registrace, která se jich týkala, soudní opravný prostředek. Podle soudů, k nimž byly podány návrhy na zahájení řízení v prvním stupni, spadají předmětná vozidla do oblasti působnosti směrnice 1999/37, takže se tato směrnice použije, a tato vozidla musí být identifikována na základě jejich osvědčení o registraci, která představují harmonizovaná osvědčení pro účely uvedené směrnice. Tyto soudy tedy měly za to, že RDW bylo povinno vydat X a Y nizozemské osvědčení o registraci a že RDW mělo znovu rozhodnout o žádosti o registraci podané Z.
- 30 RDW podalo proti těmto rozsudkům odvolání k předkládajícímu soudu. X a Y k tomuto soudu rovněž podali odvolání proti rozsudku, který se jich týkal.
- 31 Předkládající soud uvádí, že spor se týká otázky, zda RDW porušilo článek 25b nařízení o osvědčeních o registraci, vykládaný ve světle článku 4 směrnice 1999/37, tím, že pro účely jejich registrace v Nizozemsku neuznala vydané registrační doklady vozidel značky Bentley a Alvis, pročez je nezbytné určit, zda je tato směrnice použitelná. Tento soud dodává, že v projednávaném případě tyto doklady formálně respektují model uváděný touto směrnicí, ale že některé povinné údaje, které lze snadno vyhledat při kontrole vozidla, nejsou v uvedených dokladech uvedeny. Nakonec si uvedený soud klade otázku, zda RDW může při příležitosti žádosti o uznání osvědčení o registraci vydaného jiným členským státem kontrolovat předmětná vozidla za účelem ověření, zda splňují technické požadavky stanovené směrnicí 2007/46.
- 32 Raad van State (Státní rada, Nizozemsko) se vzhledem k tomu, že vyřešení sporů, které jí byly předloženy a které pro účely rozhodnutí spojila, vyžaduje výklad ustanovení směrnic 1999/37 a 2007/46, rozhodla přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:
- „1) Je [směrnice 1999/37] použitelná na motorová vozidla, která existovala již před 29. dubnem 2009, tj. dnem, od něhož členské státy měly používat právní a správní předpisy nezbytné k provedení směrnice [2007/46/ES]?
- 2) Jedná se v případě motorového vozidla, které je složeno z podstatných konstrukčních částí, které byly zhotoveny přede dnem, kdy směrnice 2007/46 vstoupila v platnost, a dále z podstatných konstrukčních částí, které byly přidány teprve po tomto dni, o motorové vozidlo, které existovalo již před dnem, kdy tato směrnice vstoupila v platnost, nebo takové vozidlo musí být pokládáno za vozidlo vyrobené až po tomto dni?
- 3) Platí na základě čl. 3 odst. 2 směrnice 1999/37 povinnost uznání stanovená v článku 4 této směrnice neomezeně, pokud v osvědčení o registraci nebyly uvedeny údaje ohledně některých kódů Společenství (které musí být podle příloh této směrnice povinně uvedeny), ale tyto údaje lze snadno vyhledat?
- 4) Může členský stát na základě článku 4 směrnice 1999/37 uznat osvědčení o registraci jiného členského státu, ale přitom podrobit vozidlo technické kontrole ve smyslu čl. 24 odst. 6 směrnice 2007/46, a pokud vozidlo nespĺňuje technické předpisy členského státu, vyvodit z toho takové důsledky, že vydání osvědčení o registraci musí být zamítnuto?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 33 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 2 písm. a) směrnice 1999/37 ve spojení s čl. 3 body 11 a 13 směrnice 2007/46 vykládán v tom smyslu, že směrnice 1999/37 se použije na doklady vydané členskými státy při registraci vozidel vyrobených před 29. dubnem 2009, tj. dnem uplynutí lhůty pro provedení směrnice 2007/46.
- 34 Podle čl. 2 písm. a) směrnice 1999/37 se pro účely této směrnice vozidlem rozumí každé vozidlo vymezené v článku 2 směrnice 70/156.
- 35 Směrnice 1999/37 tudíž měla být ode dne svého přijetí používána na vozidla, která byla uvedena na trh před 29. dubnem 2009.
- 36 Toto konstatování je podpořeno čl. 3 odst. 2 směrnice 1999/37, který stanoví, že pokud je vydáváno nové osvědčení o registraci pro vozidlo registrované před provedením této směrnice, použijí členské státy vzor osvědčení podle této směrnice a mohou omezit náležitosti uvedené v tomto vzoru na ty, pro které jsou požadované údaje k dispozici.
- 37 Toto ustanovení totiž představuje zvláštní pravidlo pro vozidla, která byla zaregistrována před provedením směrnice 1999/37, pro jejíž provedení byla stanovena lhůta do 1. června 2004, uvedená v článku 8 této směrnice.
- 38 Uvedené konstatování je také potvrzeno cílem sledovaným směrnicí 1999/37, kterým je, jak vyplývá z bodu 6 jejího odůvodnění, usnadnit harmonizaci osvědčení o registraci znovuuvedení do provozu vozidel, která byla předtím registrována v jiném členském státě. Vyloučení registračních dokladů vozidel vyrobených před 29. dubnem 2009 vydaných členskými státy z působnosti této směrnice by totiž odporovalo tomuto cíli.
- 39 Pouhá okolnost, že směrnice 70/156 byla s účinností ke dni 29. dubna 2009 zrušena směrnicí 2007/46, jejíž článek 49 stanoví, že odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na směrnici 2007/46 v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XXI, toto konstatování nemůže změnit.
- 40 Z této přílohy XXI jasně vyplývá, že odkazy na článek 2 směrnice 70/156 musí být chápány jako odkazy na článek 3 směrnice 2007/46. Je rovněž pravda, že podle bodu 11 tohoto článku 3 ve spojení s jeho bodem 13 je motorové vozidlo buď úplné, dokončené nebo neúplné a že podle bodů 19 až 21 uvedeného článku 3 musí být neúplné vozidlo dokončeno v souladu s technickými požadavky stanovenými směrnicí 2007/46, zatímco úplná a dokončená vozidla takové požadavky splňují.
- 41 Takový odkaz na článek 3 směrnice 2007/46 pouze pro účely vymezení pojmu „vozidlo“ však nelze vykládat tím způsobem, že ukládá dodržování uvedených technických požadavků pro vozidla, která byla uvedena do provozu před 29. dubnem 2009.
- 42 Je totiž třeba poznamenat, stejně jako to učinila Komise, že takové technické požadavky mají být podle článku 1 samotné směrnice 2007/46 uplatňovány pouze na schvalování nových vozidel od 29. dubna 2009.
- 43 Na první otázku je proto třeba odpovědět tak, že čl. 2 písm. a) směrnice 1999/37 ve spojení s čl. 3 body 11 a 13 směrnice 2007/46 musí být vykládán v tom smyslu, že se směrnice 1999/37 použije na doklady vydané členskými státy při registraci vozidel vyrobených před 29. dubnem 2009, tj. dnem uplynutí lhůty pro provedení směrnice 2007/46.

K druhé otázce

- 44 Vzhledem k odpovědi poskytnuté na první otázku není namístě odpovídat na druhou otázku.

K třetí otázce

- 45 Podstatou třetí otázky předkládajícího soudu je, zda musí být článek 4 směrnice 1999/37 ve spojení s čl. 3 odst. 2 této směrnice vykládán v tom smyslu, že orgány členského státu, v němž se žádá o novou registraci ojetého vozidla, mají právo odmítnout uznat osvědčení o registraci vydané členským státem, ve kterém bylo vozidlo předtím registrováno, z důvodu, že některé povinné údaje osvědčení chybí, ale lze je snadno vyhledat.
- 46 Zprvce ze samotného znění článku 4 směrnice 1999/37, jež stanoví, že osvědčení o registraci vydané členským státem podle vzoru uvedeného v příloze k této směrnici musí být uznáno každým jiným členským státem pro novou registraci vozidla v posledně uvedeném členském státě, vyplývá, že tento článek neopouští členským státům žádný prostor pro uvážení, pokud jde o dodržení zásady uznávání osvědčení o registraci vozidel (rozsudek ze dne 6. září 2012, Komise v. Belgie, C-150/11, EU:C:2012:539, bod 73).
- 47 Soudní dvůr rozhodl, že směrnice 1999/37 neumožňuje členským státům požadovat při registraci vozidla již dříve registrovaného v jiném členském státě jiný doklad než osvědčení o registraci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2012, Komise v. Belgie, C-150/11, EU:C:2012:539, bod 79).
- 48 Soudní dvůr však měl za to, že členský stát má před registrací vozidla, které bylo předtím registrováno v jiném členském státě, právo provést identifikaci tohoto vozidla, a za tímto účelem požadovat jeho přistavení zahrnující fyzickou prohlídku s cílem ověřit, zda je uvedené vozidlo skutečně přítomné na území tohoto státu a odpovídá údajům uvedeným v osvědčení o registraci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2007, Komise v. Nizozemsko, C-297/05, EU:C:2007:531, body 54, 55 a 57 až 63).
- 49 Takové přistavení bylo Soudním dvorem kvalifikováno jako pouhá správní formalita, která nezavádí žádnou dodatečnou kontrolu, a je spjata se samotným vyřizováním žádosti o registraci a s průběhem řízení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2007, Komise v. Nizozemsko, C-297/05, EU:C:2007:531, bod 58).
- 50 Pokud jde o cíle směrnice 1999/37, je třeba připomenout, že tato směrnice má za cíl přispět k volnému pohybu vozidel na pozemních komunikacích ostatních členských států tím, že jako předpoklad pro registraci vozidla, které bylo předtím registrováno v jiném členském státě, stanoví doklad osvědčující tuto registraci a jeho technické vlastnosti s cílem usnadnit znovuvvedení do provozu uvedených vozidel v jiném členském státě, a přispět tak k řádnému fungování vnitřního trhu (rozsudek ze dne 6. září 2012, Komise v. Belgie, C-150/11, EU:C:2012:539, bod 74).
- 51 Kromě toho podle bodu 4 odůvodnění uvedené směrnice musí obsah osvědčení o registraci umožňovat kontrolu, že držitel řidičského průkazu řídí výlučně vozidla skupin, pro které má oprávnění, přičemž taková kontrola pomůže zlepšit bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.
- 52 V tomto ohledu musí osvědčení o registraci vydané předtím členským státem umožňovat identifikaci předmětného vozidla, přičemž toto vozidlo musí odpovídat údajům uvedeným na tomto osvědčení pro účely jeho nové registrace v jiném členském státě (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2007, Komise v. Nizozemsko, C-297/05, EU:C:2007:531, body 54 až 56), s cílem zajistit, aby byly dodržovány tyto požadavky bezpečnosti silničního provozu.

- 53 Je třeba dodat, že podle čl. 3 odst. 2 směrnice 1999/37 platí, že pokud je, stejně jako ve sporech projednávaných v původním řízení, vydáváno nové osvědčení o registraci pro vozidlo registrované před provedením této směrnice, k němuž došlo dne 1. června 2004, členské státy mohou omezit náležitosti uvedené ve vzoru na ty, pro které jsou požadované údaje k dispozici.
- 54 Jak uvedl generální advokát v bodě 67 svého stanoviska, použití takové výjimky členskými státy neznamená, že předmětné osvědčení o registraci by již následně nemělo být uznáno.
- 55 Avšak vzhledem k tomu, že z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že přinejmenším některé z údajů, které chybějí v osvědčeních o registraci dotčených v původním řízení, jako je počet míst k sezení, a jsou povinné, lze snadno vyhledat, tyto údaje musí být považovány za dostupné v době vypracování těchto osvědčení. A dále vzhledem k tomu, že na vozidlech dotčených v původním řízení byly provedeny výrazné změny, některé důležité technické vlastnosti nejsou v těchto osvědčeních o registraci obsaženy a RDW dospělo k závěru, že nemůže identifikovat tato vozidla.
- 56 V této souvislosti je třeba uvést, že jak vyplývá z bodu 48 tohoto rozsudku, údaje uvedené v osvědčení o registraci vydaném před provedením uvedené směrnice musí odpovídat vozidlu, kterého se toto osvědčení týká, a musí umožňovat identifikaci předmětného vozidla na základě takového jednoduchého přezkoumání, které nezahrnuje žádnou dodatečnou kontrolu, jaké je uvedeno v bodech 48 a 49 tohoto rozsudku.
- 57 Není-li tomu tak, orgány členského státu, v němž se žádá o novou registraci vozidla, které bylo předtím registrováno v jiném členském státě, mají právo odmítnout uznání takové osvědčení.
- 58 Pokud jde o situace, které nastaly v původním řízení, je věcí předkládajícího soudu, aby ověřil nejen to, že údaje uvedené na osvědčeních dotčených v původním řízení odpovídají vozidlům, která popisují, ale také to, že umožňují jejich identifikaci.
- 59 Vzhledem k přecházejícím úvahám je na třetí otázku třeba odpovědět tak, že článek 4 směrnice 1999/37 ve spojení s čl. 3 odst. 2 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že orgány členského státu, v němž se žádá o novou registraci ojetého vozidla, mají právo odmítnout uznat osvědčení o registraci vydané členským státem, ve kterém bylo toto vozidlo předtím registrováno, jestliže chybí některé povinné údaje, údaje uvedené v tomto osvědčení neodpovídají danému vozidlu a toto osvědčení neumožňuje identifikaci téhož vozidla.

Ke čtvrté otázce

- 60 Podstatou čtvrté otázky předkládajícího soudu je, zda musí být čl. 24 odst. 6 směrnice 2007/46 vykládán v tom smyslu, že umožňuje podrobit technické kontrole vozidlo registrované v členském státě, pokud je toto vozidlo přistaveno pro účely nové registrace v jiném členském státě.
- 61 Jak bylo uvedeno v bodě 42 tohoto rozsudku, směrnice 2007/46, včetně jejího článku 24, se týká pouze nových vozidel.
- 62 Vozidla dotčená v původním řízení jsou přitom ojetými vozidly vyrobenými v roce 1950 (první z nich) a v roce 1938 (druhé z nich).
- 63 Jak správně uvádí Komise, otázka, zda byly na těchto vozidlech provedeny od roku jejich výroby takové změny, že by měla být považována za nová vozidla, což by znamenalo jejich možné jednotlivé schválení, ve sporech projednávaných v původním řízení nevyvstává, jelikož je nesporné, že na uvedených vozidlech nebyly mezi dny vydání osvědčení o registraci a dny podání žádostí o zápis do nizozemského rejstříku motorových vozidel provedeny žádné zásadní změny.

- 64 Za těchto podmínek nelze taková vozidla považovat za nová vozidla ve smyslu směrnice 2007/46, takže čl. 24 odst. 6 uvedené směrnice na ně nelze použít.
- 65 Okolnost, že vnitrostátní soud formuloval svou žádost o rozhodnutí o předběžné otázce po formální stránce tak, že odkázal na určitá ustanovení unijního práva, však nebrání tomu, aby Soudní dvůr tomuto soudu poskytl všechny prvky výkladu, které mohou být pro rozsouzení věci, jež mu byla předložena, užitečné, ať již na ně posledně uvedený ve svých otázkách odkázal, či nikoli. V tomto ohledu přísluší Soudnímu dvoru, aby ze všech poznatků předložených vnitrostátním soudem, zejména z odůvodnění předkládacího rozhodnutí, vytěžil ty prvky unijního práva, které je s přihlédnutím k předmětu sporu třeba vyložit (rozsudek ze dne 29. září 2016, *Essent Belgium*, C-492/14, EU:C:2016:732, bod 43 a citovaná judikatura).
- 66 V projednávané věci z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že RDW konstatovalo, že na vozidlech dotčených v původním řízení byly provedeny významné změny ode dne jejich prvního uvedení do provozu a že předložená osvědčení obsahovala určité chybějící údaje. Jak přitom tvrdila Komise, kdyby taková konstatování vzbuzovala pochybnosti, pokud jde o bezpečnost uvedených vozidel na pozemních komunikacích, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu, mohla by situace, jež nastala v původním řízení, spadat do oblasti působnosti směrnice 2009/40.
- 67 V tomto ohledu čl. 3 odst. 2 této směrnice uvádí, že každý členský stát uzná doklad vydaný v jiném členském státě, který uvádí, že motorové vozidlo registrované na jeho území prošlo technickou prohlídkou vyhovující alespoň ustanovením této směrnice, jako by tento doklad vydal sám. Naproti tomu čl. 5 písm. a) uvedené směrnice výslovně stanoví, že členské státy mohou stanovit bližší datum první povinné technické prohlídky a případně vyžadovat, aby vozidlo prošlo technickou prohlídkou před jeho registrací.
- 68 Jak vyplývá z judikatury Soudního dvora, členské státy mají v zásadě povinnost náležitě zohlednit u vozidel, která byla předtím registrována v jiných členských státech, výsledky technických prohlídek provedených v těchto členských státech, a povinnost technické prohlídky nelze v případě těchto vozidel uložit obecným a systematickým způsobem (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. června 2008, *Komise v. Polsko*, C-170/07, nezveřejněný, EU:C:2008:322, body 39 a 44, jakož i ze dne 6. září 2012, *Komise v. Belgie*, C-150/11, EU:C:2012:539, bod 62). Vzhledem k velkému významu cíle, který spočívá v zajištění bezpečnosti silničního provozu v Unii, který sleduje směrnice 2009/40, jak vyplývá z bodu 2 jejího odůvodnění, členský stát nicméně může podrobit dovezené vozidlo prohlídce, která předchází jeho registraci v tomto státě, jestliže navzdory zohlednění výsledků technických kontrol provedených v jiném členském státě existují konkrétní indicie, že uvedené vozidlo opravdu představuje riziko pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. září 2012, *Komise v. Belgie*, C-150/11, EU:C:2012:539, body 59 až 61).
- 69 Na čtvrtou otázku je tudíž třeba odpovědět tak, že čl. 24 odst. 6 směrnice 2007/46 musí být vykládán v tom smyslu, že režim, který stanoví, se nevztahuje na ojeté vozidlo, které již bylo registrováno v členském státě, pokud je toto vozidlo podle článku 4 směrnice 1999/37 přistaveno za účelem jeho nové registrace u orgánu jiného členského státu, který je příslušný v dané oblasti. Existují-li ovšem indicie, že toto vozidlo představuje riziko pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, tento orgán může podle čl. 5 písm. a) směrnice 2009/40 vyžadovat, aby uvedené vozidlo bylo podrobeno kontrole ještě před jeho registrací.

K nákladům řízení

- 70 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) Článek 2 písm. a) směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel ve spojení s čl. 3 body 11 a 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES ze dne 5. září 2007, kterou se stanoví rámec pro schvalování motorových vozidel a jejich přípojných vozidel, jakož i systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla, musí být vykládán v tom smyslu, že směrnice 1999/37 se použije na doklady vydané členskými státy při registraci vozidel vyrobených před 29. dubnem 2009, tj. dnem uplynutí lhůty pro provedení směrnice 2007/46.
- 2) Článek 4 směrnice 1999/37 ve spojení s čl. 3 odst. 2 této směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že orgány členského státu, v němž se žádá o novou registraci ojetého vozidla, mají právo odmítnout uznat osvědčení o registraci vydané členským státem, ve kterém bylo toto vozidlo předtím registrováno, jestliže chybí některé povinné údaje, údaje uvedené v tomto osvědčení neodpovídají danému vozidlu a toto osvědčení neumožňuje identifikaci téhož vozidla.
- 3) Článek 24 odst. 6 směrnice 2007/46 musí být vykládán v tom smyslu, že režim, který stanoví, se nevztahuje na ojeté vozidlo, které již bylo registrováno v členském státě, pokud je toto vozidlo podle článku 4 směrnice 1999/37 přistaveno za účelem jeho nové registrace u orgánu jiného členského státu, který je příslušný v dané oblasti. Existují-li ovšem indicie, že toto vozidlo představuje riziko pro bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, tento orgán může podle čl. 5 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/40/ES ze dne 6. května 2009 o technických prohlídkách motorových vozidel a jejich přípojných vozidel vyžadovat, aby uvedené vozidlo bylo podrobeno kontrole ještě před jeho registrací.

Podpisy.